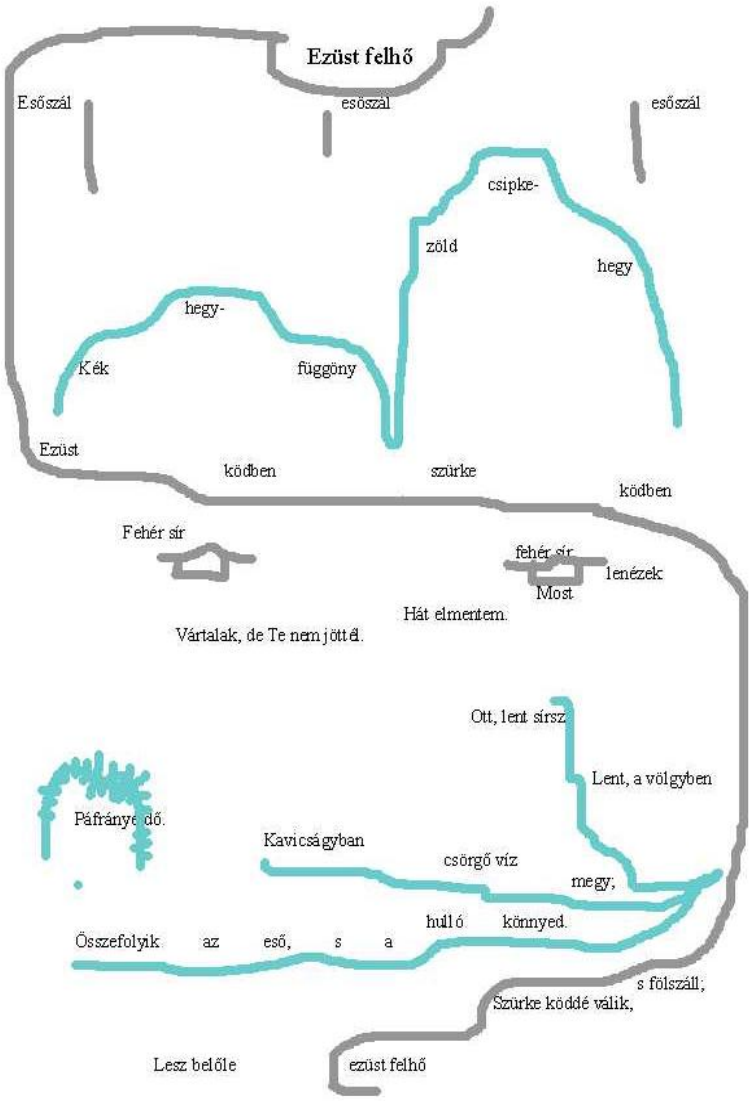
Norman Károly

Ezüst felhő *(Tajvan)*

Esőszál esőszál esőszál
Kék hegy-függöny zöld csipke-hegy
Ezüst ködben szürke ködben
Fehér sír fehér sír
Vártalak, de te nem jöttél. Hát elmentem. Most lenézek:
Ott, lent sírsz.
Lent a völgyben
Páfrányerdő. Kavicságyban csörgő víz megy.
Összefolyik az eső, s a hulló könnyed.
Szürke köddé válik, s fölszáll;
Lesz belőle
Ezüst felhő

Tél

Mikor szél rohan a réten;
Erdő fája nem is zöldell,
Barna levél nem is korhad,
Eső cseppje nem is csordul,
Csak hideg szél rohan zordul –

Mikor hó pihéje szállong;
Mikor tiszta, metsző csendben
Áttetsző jég meg-megroppan,
S jéggé ködlik a lehellet:
Nekünk el kellett szakadni

Szederbokros domb

Nincs a bokorban? – kérdi a csöndet.
Messze van innen – hajlik az inda.
Szedte a szedret – szisszen a szél.

Messze van innen? – kérdi a széltől.
Szedte a szedret – súgja a csönd.
Nincs a bokorban – hajlik az inda.

Szedte a szedret? – kérdi az indát.
Nincs a bokorban – zörren a szél.
Messze van innen – mondja a csönd.